

ב-16 בא אצלי דר. אשכנזי העובד בבילינסון. הזמינה אותו מולה. סיפרתי לו

איך נשתלשל ענין ועדת השבעה והתנהגותו של אשכול. לא ביקשתי ממנו שום דבר - אבל הוא הביע שביעת רצונו מהתביעה. סיפרתי על פגישתי בירושלים עם רופאי הדסה ואחרים.

- בערב אספה בחולון. הלכתי לאספה זו בלי רצון, כי טורפים כל זמני. באולם האספה היה צפוף מאוד, וגם באמצע דברי נדחק המון רב פנימה. מחוץ עמד כל הזמן צבור גדול, וכשיצאתי הריעו וצמצפו - לא ידעתי אם נגד או בעדי.

24.7.65

בחשע בבוקר בא אצלי עו"ד מיקא, בן 62, יליד ירושלים, הוריו מגרוזיה, שמו היה מיקאשווילי. למד באוניברסיטה בירושלים. הוא מצטרף על היותו עו"ד. בהסתדרות עו"ד יש כמה אנשים לא הגונים ולא ישרים. הוא עו"ד לא אחד ארצי של עדות ספרדיות, שאלתי אם כל העדות כלולות באחד זה? אמר יש הרבה איחודים. מזכירו הוא רחמים אלוף. הוא משבח אותו ומציע להזמין למטה. יוכל להועיל הרבה. שולל נאמנותו של משה ישי, גם אין להאמין לשיטתית, גזבר בבית משפט השלום, חסון הוא איש מחעולם התחתון, הטל. שלו 57942, רחוב יהודה הלוי 5.

- בשעה עשר הגיע *Dr. Barthold Wyler*, יהודי שוויצרי (הסע דורות בשוויץ) עורך עתון ווירושטאפטס רעוויו (דומה לאקונומיסט הלונדוני). שאל כמה צירים נקבל ברשימה העצמאית (סרבתי לענות), על יחסינו עם ערבים, המצב בעולם, על איחוד אירופה, היתכן שלום במזרח התיכון, ולבסוף למה אמרתי באחד הראיונות כי הערבים עזרו לנו. נחתי לו דוגמות, ומלחמתנו לעבודה עברית (הפרעות כיפו), הקטת נמל כח"א הודות לשביתה בנמל יפו בשנת 1936, הגדלת שטח המדינה, לעומת החלטת 29 בנובמבר, הודות לפלישה הערבית. שאל על נסיונותי לשלום. סיפרתי לו של שליחת איונהאור (אנדרסן,

שר האוצר), שליח ה- S.D. עתונאי אנגלי, מכתבי לטיטו.

- אחריו בא יודסלר מארה"ב (יליד גליציה) חבר הפוע"צ, עומד בראש המכון של

ההסתדרות בארה"ב ליחסי חכרות. סיפר לי על ביקורו בבולגריה - לא נתנו לו לגשת

ליהודים (יש עוד כ-6000), בקר ליבסקציה, בציחיה וברומניה. בציחיה נפגש עם סופר

יהודי לוטטיג. הוא חוזר סחר לארה"ב.

- באחת עשרה וחצי בא שנער. השגריר פאולוס היה המזכיר של הלשטיין. יש בגרמניה

30.000 יהודים, מהם 15.000 ישראלים, רובם ביחוד הצעירים היה שוב להם בארץ אבל

מנסים להתעשר בגרמניה גם באמצעים לא כסדיים. ביקר את גולדה ביום ה'. את אשכול לא

ראה עדיין, גם לא את סטיר (זה שוכב גם הוא בבית החולים בירושלים), מספר לי חליפת

מכתבים ותעודות על יחסים תקינים ומידורים חדשים על תשלומין, השלומין, התרומות

מהמלווה שהובטח לי קבלנו עד 28.6.65 - 569,4 מיליון מרק, שזה 142 מיליון דולר.

ארהרד אמר לשנער בדמעות בעיניים שהוא מתגאה בהקמת יחסים עם ישראל, והוא רואה בה

המפעל הגדול של חייו. היה תלמודו של אופנהיימר ומתגאה בכך. הוא בווארי פרוסטסגטי.

עם חשבון הנשק נתנו כבר 140 מיליון מרק. הם רוצים עכשיו לצאת מפעולות בסחר ולכן

להבא לא ימשיכו במלווה אלא בעזרה מסקית וידובר עליה, ויצרמו שניהם יחד המלווה

והעזרה הכספית במקום נשק. בירנבך ופאולוס היו עדים שאין קשר בין עזרה מסקית והמלווה,

שנער הגיע לידי הסכם עם ארהרד לפשרה שלעת עתה נ"תן "פארזריעץ" (עד לחשבון),

כשנתנהל המו"מ הבטיחו ארהרד שיגדל הסכום מזה שהבטיח אדנאור. שנער בטוח שאם המו"מ

יתנהל כמו שאני ניהלתי המו"מ עם אדנאור יוסיפו בערך 25 מיליון דולר לשנה - לסכום

שהבטיח אדנאור.

הבחירות בגרמניה ב-19 בספטמבר (כמו הבחירות להסתדרות), אדנאור קצת חולה,

ונסע ברכבת חזרה מאיטליה וזו התנגשה ברכב, ואדנאור קיבל "שוק". בשנה הבאה ימלאו

לאדנאור 90 שנה, אבל הוא רענן כצעיר. יבוא הנה בנובמבר ויגש אלי לשרה בוקר.

שנער סבור שהשלושין ניתנו רק הודות לי - כי לאיש אחר לא היה תוקף להחליט (לא הסכמתי לכך - יש חלק לשרה ולגולדמן). שנער מתכוון לכתוב ספר על יחסי גרמניה וישראל החל מהשלושין ועד עזבו את גרמניה. הוא אמנם מעריך את מעשה שרה, אבל הוא הלך בחלם שאני סלחתי. חלקו של גולדמן בשלושין לדעת שנער אינו אלא סילוף.

פאולס יבוא הנה ב-11 באבגוסט. שנער דרש איש מספוסו של בוהר, ארהרד הסכים

לכך, אבל אנשינו כאן קלקלו, היתה סתבת, והעתונאים הישראלים פרסמו דברים לא נכונים. יש בזה חלק גם לס. בן ורד מהארץ.

לבסוף שוחח אתי שנער על "העניינים" פה. לדעתו ראוי שילך יחד לבחירות (הוא

היה חבר הפרוגרסיבים, אבל בכנסת החמשית הצביע בעד מפא"י), ואחרי הבחירות נתקן

המצב במפלגה (יחכן שזאת אמרה לו גולדה, אם כי בדברי שנער לא היה רמז לכך).

הסברתי לו: 1) לא אוכל להצביע בעד רשימה של אשכול, ואילו הייתי בודד הייתי רק

מסביר לעם מדוע איני מצביע. אבל אינני בודד, 2) וחוסר רשימה יביא לידי כך שרבים

מהחברים יסנעו מהצבעה כמוני, ורבים מהאוהדים חלקם יצביעו בעד גחל וחלקם ימנעו.

שני החלקים יגבירו כוחו של גחל. נימוק זה הובן לו.

- קיבלתי הבוקר מחיים הסכטס של הודעת קול ישראל אסס: "מזכירות מפא"י קבעה

היום (23.7.65) כי שבעת חברי הכנסת מסיעת מפא"י שהקימו סיעה נפרדת פרשו למעשה מן

המפלגה. מעשם של שבעת חברי הכנסת משמעותו פרישה ויציאה משורות מפא"י ומחברות

במוסדותיה. המזכירות גם הטילה על הסניפים לפעול לפי החלטת מרכז מפא"י בענין אלה

הנחנים יד להכנסת הרשימה הנפרדת או להקמתה".

ערכתי מכתב לעתונאים: בבקשה לפרסם השורות הבאות: "קול ישראל" חזר והודיע

בליל שבת בשורה גואלת כי "מזכירות המפלגה וכו'" (עד "המזכירות גם הטילה" ולא עד

בכלל). כאחד מהשבעה אני קובע שהודעה זו של מזכירות מפא"י אסססס היא שרירותית

ואינה תואמת האמת וחוקת המפלגה. איש לא יכל להודיע על פרישה מהמפלגה. דבר זה

הוא אך ורק בסמכותי הבלעדית, ואם כוונה ההודעה היא שאני הוצאתי מהמפלגה הרי

הודעה זו אין בה שום של אמת, כי שום מוסד המוסמך לכך לפי חוקת המפלגה לא הוציא

אותי מן המפלגה". (החוקה היא בתיק "מכתבים").

לפני מונחת חוקת המפלגה שקיבלתי מברק ביום 3.6.65. פרק י"ג דן בהפרת

משמעת (בחוקה שנחקלה בוועידה השמינית - דן בכך פרק ט' אבל זה נשתנה בוועידה

החטיעית בכנס 23.3.60 ובכנס 15.10.63 ובישיבת המרכז (בסמכות הוועידה) מיום 2.1.64.

לפי פעיפי פרק זה אין כל יסוד להודעה."

- בעייני ביומני מאבגוסט 1948 (עמוד 150-182) מצאתי וויכוח מאלף בין חברי

המפלגה (עמודים 178-159) וכיני (עמוד 178-182) - החברים דאגו לצרכי המפלגה - ואני

עמדה רק על צרכי המדינה (כיום 7.8.48).

25.7.65, יום א'

כתבתי היום שני פרקים של "כמדינת ישראל המחודשת".

הבוקר באו אצלי פרופ. כץ מניג-יורק, יצחק פרידלנד משיקגו (נשיא חברת התנך

בשיקגו), שנהבי, דר. גבריהו ולוריה. יש בשיקגו (כך מבטאים שם עירם תושבי שיקגו)

24 חוגי תנך, המונים 400 איש. הוא מזמין אותי לבוא שמה בסוף נובמבר או דצמבר

יתקיים כנס ארצי של לומדי תנך ועלי לדבר על תנך א"י והאם היהודי. מלבד הכנס